

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/121/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114201252
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114201252.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernicka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernicka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: K. G., E.. XX.XX.XXXX, I. D. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. F. S., právne zastúpený Mgr. Dušan Šimún - advokát, s. r. o., so sídlom Bajzova 2414/10, 010 01 Žilina, IČO: 36 838 713, o zaplatenie 5.072,70 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 5.111,06 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.072,70 eur od 12.02.2012 do zaplatenia zamietla.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy konania v sume 758,37 eur k rukám právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 08.01.2014 doručeným súdu dňa 16.01.2014 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 5.072,70 eur spolu s úrokmi z omeškania v sume 38,36 eur zo splátok za obdobie od 21.02.2011 do 11.02.2012 a úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.072,70 eur od 12.02.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu vo výške 304,- a titulom náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 453,54 eur.

Návrh na začatie konania navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len SISp“) a ním ako postupníkom postúpil na neho Postupca pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 17.04.2007 zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe uvedenej zmluvy Postupca poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ust. §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov. Ďalej navrhovateľ uviedol, že pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 7.561,96 eur, ktorá pozostávala z istiny 6.997,74 eur, riadneho úroku 79,93 eur, úroku z omeškania 478,31 eur a ostatného príslušenstva 5,98 eur v súlade s prílohou zmluvy o postúpení pohľadávok, kde Postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 5,98 eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 478,31 eur predstavujúcu úrok z omeškania si v tomto konaní však neuplatňuje. Podľa zmluvy č. XXXXXXXXXX

Postupca poskytol odporcovi úver vo výške 4.647,15 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 68,55 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. V tomto konaní si tak uplatňuje splátky úveru splatné od 20.02.2011 do 20.03.2017 v počte 74 a celkovej výške 5.072,70 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.02.2012 do 20.03.2017 sa stali splatnými dňa 11.02.2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súčasne navrhovateľ uviedol, že si v konaní uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnú dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.02.2011 si uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania návrhu neuhradil na uplatňované splátky žiadnu sumu. Uplatňovaná dlžná suma tak pozostáva z 74 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 5.072,70 eur. Zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb si navrhovateľ vyčíslil ďalej úrok z omeškania vo výške 9 % ročne: zo sumy 68,55 eur od 21.02.2011 do 11.02.2012 v sume 6,- eur, zo sumy 68,55 eur od 21.03.2011 do 11.02.2012 v sume 5,53 eur, zo sumy 68,55 eur od 21.04.2011 do 11.02.2012 v sume 5,- eur, zo sumy 68,55 eur od 21.05.2011 do 11.02.2012 v sume 4,50 eur, zo sumy 68,55 eur od 21.06.2011 do 11.02.2012 v sume 3,97 eur, zo sumy 68,55 eur od 21.07.2011 do 11.02.2012 v sume 3,47 eur, zo sumy 68,55 eur od 21.08.2011 do 11.02.2012 v sume 2,94 eur, zo sumy 68,55 eur od 21.09.2011 do 11.02.2012 v sume 2,42 eur, zo sumy 68,55 eur od 21.10.2011 do 11.02.2012 v sume 1,91 eur, zo sumy 68,55 eur od 21.11.2011 do 11.02.2012 v sume 1,39 eur, zo sumy 68,55 eur od 21.12.2011 do 11.02.2012 v sume 0,88 eur, zo sumy 68,55 eur od 21.01.2012 do 11.02.2012 v sume 0,35 eur a zo sumy 5.072,70 eur od 12.02.2012 do zaplatenia.

Odporca vo vyjadrení k návrhu na začatie konania zo dňa 28.05.2014 doručenom súdu dňa 28.05.2014 uviedol, že pohľadávka uplatnená žalobným návrhom zo strany navrhovateľa vo výške 5.072,70 eur, čo predpokladá, že uvedená pohľadávka pozostáva z istiny - poskytnutého úveru a príslušných úrokov je dôvodná. Vzhľadom k tomu, že toho času poberá dávky v hmotnej núdzi, nie je schopný svoj finančný záväzok plniť. Slovenskú sporiteľňu, a. s., ktorá mu poskytla úver, požiadal z uvedeného dôvodu o odklad, ale toto mu nebolo z jej strany umožnené.

Súd vychádzajúc z vyjadrenia odporcu vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa ust. § 153a ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 153a ods. 4 O.s.p., pričom verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 22.07.2014. Rozsudkom č. k. 6C/121/2014-56 zo dňa 22.07.2014 súd návrhu vyhovel v plnom rozsahu a o trovách konania rozhodol tak, že o týchto rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie - podaním zo dňa 09.09.2014 odporca, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu tak, že by žalobný návrh zamietol, resp. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odporca podané odvolanie odôvodnil s poukazom na procesné pochybenie prvostupňového súdu, ktorý rozhodol vo veci rozsudkom na základe uznania nároku, hoci takýto postup nebol možný pre rozpor rozhodnutia s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko je nutné na právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX aplikovať príslušné zákonné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže sa jedná o spotrebiteľský vzťah, a teda okrem iného aj ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie navrhovateľ pri zosplatnení dlhu v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka porušil. Okresný súd tiež nemohol vyzvať odporcu na vyjadrenie podľa § 114 ods. 3 O.s.p., pretože zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom obsahuje neprijateľné podmienky. Navyše, odporca požiadal v danej veci o ustanovenie advokáta, pričom Centrum právnej pomoci doručilo advokátovi rozhodnutie o priznaní právnej pomoci dňa 21.07.2014 a hneď na druhý deň bol vo veci vyhlásený rozsudok. Pokiaľ aj odporca v konaní zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom predpokladal, že uplatnená suma je dôvodná, uvedené neznamená uznanie nároku. V konkrétnostiach odvolateľ ďalej poukázal na jednotlivé neprijateľné podmienky v dotknutej zmluve. Nakoniec odporca v odvolaní poukázal na porušenie ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a na tú skutočnosť, že zmluva o splátkovom úvere č. 0424021438 neobsahuje viaceré zákonom č. 258/2001 obligatórne požadované náležitosti, a preto je poskytnutý úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Navrhovateľ sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací o odvolaní odporcu rozhodol uznesením č. k. 6Co/835/2014-88 zo dňa 21.05.2015, ktorým s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec tomuto vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mal za to, že podmienky pre rozhodnutie na základe uznania nároku neboli v danej veci splnené. Pokiaľ okresný súd postupoval podľa ust. § 153a O.s.p., odňal odporcovi možnosť konať pred súdom. Odporca totiž vo svojom podaní zo dňa 28.05.2014 uviedol, že „pohľadávka uplatnená žalobným návrhom zo strany navrhovateľa vo výške 5.072,70 eur, čo predpokladám, že

uvedená výška pozostáva z istiny poskytnutého úveru a príslušných úrokov, je dôvodná.“. Odporca si bol zjavne vedomý svojho dlhu, avšak sám vo svojom podaní vyjadril nejasné stanovisko k štruktúre tejto pohľadávky použitím spojenia „predpokladám“. Takýto prejav nepovažoval odvolací súd za tak jasný a zrozumiteľný vo vzťahu k celej žalovanej sume, aby mohol založiť postup súdu podľa § 153a O.s.p. Uznávací prejav možno akceptovať len pri použití takých výrazových prostriedkov, ktoré znemožňujú jeho rôznorodý výklad. Takýto prejav odporcu v konaní z pohľadu krajského súdu realizovaný nebol.

Dňa 24.07.2015 odporca podal na tunajší súd podanie označené ako „vyjadrenie odporcu k veci“, v ktorom podaní odporca opätovne zhrnul svoje námietky prezentované v odvolaní voči rozsudku č. k. 6C/121/2014-56, t. j. poukázal na 1) porušenie ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, 2) na neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve o úvere, 3) na porušenie ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorej následkom je absencia aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa a 4) na „bezúročnosť“ a „bezpoplatkovosť“ poskytnutého úveru, nakoľko tento neobsahuje všetky zákonom č. 258/2001 Z. z. požadované náležitosti.

Na vyjadrenie odporcu reagoval navrhovateľ v podaní doručenom súdu dňa 19.10.2015, v ktorom uviedol, že odporca svojim vlastnoručným podpisom na zmluve o splátkovom úvere súhlasil s obsahom zmluvy, zmluvnými podmienkami, sadzobníkom a všeobecnými obchodnými podmienkami. Navrhovateľ rovnako nesúhlasil s odporcom prezentovaným výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko podľa názoru navrhovateľa postúpením pohľadávky prešli na navrhovateľa všetky práva z nej vyplývajúce, t. j. vrátane práva veriteľa vyhlásiť po splnení zákonných a zmluvných podmienok mimoriadnu splatnosť záväzku, a preto je navrhovateľ v tomto konaní aktívne vecne legitimovaný.

Navrhovateľ sa k veci samej vyjadril opätovne ešte v podaniach doručených súdu dňa 28.10.2015 a dňa 28.12.2015, v ktorých podaniach zotrval na svojom predošlom stanovisku, že na základe ním tvrdených skutočností a predložených listinných dôkazov preukázal platné postúpenie pohľadávky a svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní.

Odporca sa k veci samej vyjadril ešte v podaní doručenom súdu elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu dňa 11.01.2016 a následne doplnenom písomným podaním podaným na súde dňa 09.02.2016, v ktorom opätovne zhrnul skutkové tvrdenia uvedené v odvolaní voči rozsudku a v podaní doručenom súdu dňa 24.07.2015.

Súd vec opätovne prejednal na pojednávaniach dňa 20.10.2015 a dňa 16.02.2016 (v prítomnosti právnych zástupcov účastníkov a odporcu a v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, keďže tento sa na pojednávania neustanovil, avšak na svojej osobnej účasti na nich netrval), na ktorom pojednávaní aj vo veci opätovne rozhodol.

Na pojednávaniach obe strany sporu zásadne zotrvali na svojej skutkovej, ako ja právnej argumentácii v spore.

Súd tak pri svojom rozhodnutí vychádzal z nasledovných skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaných dôkazov.

Dňa 17.04.2007 uzavrela SISp ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 4 spisu), ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi v sume 140.000,- Sk (4.647,15 eur) a záväzok dlžníka úver splatiť, zaplatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve za nasledovných Základných podmienok: druh úveru: spotrebný úver - bezúčelový, typ a výška úrokovej sadzby: premenlivá 11,75 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy, spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo bezhotovostne, poplatok za poskytnutie úveru: 2.800,- Sk pri uzatvorení zmluvy, poplatok za správu úveru: 60,- Sk mesačne, výška splátok: 2.065,- Sk (68,55 eur), periodicita splátok: mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky: 20.05.2007, konečná splatnosť úveru: 20.03.2017, splatnosť úrokov: mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania: inkasom z inkasného účtu, RPMN: 14 %. (čl. I bod 1 zmluvy) Dlžník zároveň v čl. II bod 2 vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy, ktorými sú medzi iným aj VOP súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom pre účely zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“).

Podľa ust. čl. 19 bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok SISp účinných od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“; dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 5 spisu), klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

Dňa 15.12.2011 uzavrela SISp ako postupca s navrhovateľom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 22 spisu), ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok postupcu špecifikovaných v prílohe č. 1 zmluvy, medzi inými aj pohľadávky z vyššie uvedenej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 7.561,96 eur (výňatok z prílohy č. 1; dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 30 spisu).

Listom zo dňa 27.12.2011 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 20 spisu) oznámila SISp odporcovi, že postúpila navrhovateľovi pohľadávku voči nemu z vyššie uvedenej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 7.561,96 eur s príslušenstvom.

Navrhovateľ listom označeným ako „Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 23.01.2012 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 21 spisu) adresovaným odporcovi oznámil odporcovi, že je na základe zmluvy o postúpení pohľadávky oprávnený k začatiu inkasa (zaplateniu) jeho finančnej pohľadávky. Podľa podmienok dohodnutých v zmluve o úvere č. 0424021438 mal byť poskytnutý úver splácaný formou splátok riadne a včas. Vzhľadom na to, že táto zmluvná povinnosť bola porušená, mu ako jeho nový veriteľ oznamuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 23.01.2012 a touto cestou ho žiada o okamžité uhradenie dlžnej čiastky v celkovej výške 7.779,25 eur najneskôr do 02.02.2012. Podľa hromadného poštového podacieho hárku zo dňa 24.01.2013 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 21 spisu) navrhovateľ podal tento list na doručenie odporcovi u poštového doručovateľa dňa 24.01.2013.

Pracovníka SISp Y. I. správou poslanou prostredníctvom elektronickej pošty navrhovateľovi (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 123 spisu) navrhovateľovi oznámila, že pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX nebola pred postúpením zosplatnená.

Súd v ďalšom považoval medzi účastníkmi za nesporné skutkové tvrdenie navrhovateľa (§ 153 ods. 1 O.s.p.), že SISp bol odporcovi v zmysle zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX poskytnutý úver vo výške 140.000,- Sk a súčasne, že na tento úver neboli uhradené splátky, ktoré mali splatnosť v období od 20.02.2011 do 20.03.2017.

Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom v znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zák. č. 568/2007 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; [3] § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka] v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. [4] § 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov]

Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 365 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 470 ods. 1 OZ účinného od 01.04.1964, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 525 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu [13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov], sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 552/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 (predtým ods. 7), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V danom prípade tak bol predmetnou zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.04.2007 založený medzi SISp ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom záväzkovo-právny vzťah, z ktorého vyplynula SISp povinnosť poskytnúť za dohodnutých podmienok dlžníkovi úver - peňažné prostriedky do sumy 140.000,- Sk a odporcovi ako dlžníkovi poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť SISp aj s úrokmi a dohodnutými poplatkami v pravidelných mesačných splátkach vo výške 2.065,- Sk (68,55 eur) so splatnosťou do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.05.2007

a poslednej splátky 20.03.2017. Túto zmluvu vzhľadom k tomu, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru zo strany veriteľa bez najmenších pochybností poskytujúceho úvery v rámci svojho podnikania (§ 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. - banka) spotrebiteľovi (§ 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.; keďže išlo o bezúčelový úver, t. j. nie o úver a výkon zamestnania, povolania alebo podnikania) možno podľa cit. ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. podradiť pod právnu úpravu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. nie je samostatným zmluvným typom, možno konštatovať, že z hľadiska zmluvného typu, išlo medzi účastníkmi zmluvy vzhľadom na vymedzenie ich zmluvných záväzkov (ako bolo vyššie uvedené) o uzavretie zmluvy o úvere podľa ust. § 497 ObZ. Neznamená to však, že by v danom prípade nešlo o zmluvu spotrebiteľskú, a to vzhľadom k tomu, že táto zmluva má všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa cit. ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, teda že bez najmenších pochybností išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzavieraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvnil nemohol. Potom v zmysle cit. ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. sa na túto zmluvu vzťahujú primerane ust. § 52 a nasl. OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z.

Keďže zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom [cit. ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ] riadi sa záväzkovo-právny vzťah medzi zmluvnými stranami ustanoveniami tretej časti ObZ (§ 261 a nasl.).

Navrhovateľ si tak v konaní uplatňoval pohľadávku s príslušenstvom, ktorú mal nadobudnúť ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE zo dňa 15.12.2011 podľa cit. ust. § 524 OZ od SISp ako pôvodného veriteľa a postupcu vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Pokiaľ sa týka pasívnej vecnej legitímácie odporcu, túto vyvodzoval u odporcu z jeho dlžnickeho záväzku podľa cit. ust. § 497 ObZ a súčasne z toho, že listom zo dňa 23.01.2012 (vo vzťahu k odporcovi) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Súd sa ďalej v danej veci, a to aj z dôvodu vnesenej námietky odporcu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, zaoberal samotným postúpením žalovanej pohľadávky pôvodným veriteľom SISp na navrhovateľa. Keďže v danom prípade išlo o pohľadávku pôvodného veriteľa SISp ako banky, ktorá poskytla predmetný úver dlžníkovi - odporcovi (ako klientovi) je potrebné v súvislosti s postúpením tejto pohľadávky brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z ust. § 92 ods. 8 vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne ust. § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“. Súd musí konštatovať, že navrhovateľ v konaní nepreukázal naplnenie vyššie uvedených podmienok pre vznik oprávnenia banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči dlžníkovi - odporcovi z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 17.04.2007.

Pokiaľ ide o časť žalovanej pohľadávky zodpovedajúcej splátkam vo výške 68,55 eur splatným v období od 20.12.2011 do 20.03.2017, t. j. celkovo vo výške 4.387,20 eur (64 splátok x 68,55 eur) nebolo v konaní preukázané, že ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. ku dňu 15.12.2011 vôbec došlo k ich predčasnej splatnosti (keďže mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená až navrhovateľom po postúpení pohľadávky dňa 23.01.2012, uvedené rovnako vyplýva z vyjadrenia pracovníčky SISp Zuzany Bottyánovej zo dňa 22.10.2015). V zmysle už vyššie uvedeného tak nebolo preukázané, že banka bola bez súhlasu dlžníka - klienta (odporcu), ktorý navrhovateľ v konaní mimo iné nepreukázal (a tento v zmysle ďalej uvedeného nemožno vyvodzovať ani z ust. čl. 18 bod 18.16. VOP), postúpiť nesplatnú časť svojej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere.

Rovnako však nebolo navrhovateľom preukázané naplnenie podmienok pre vznik oprávnenia banky bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere aj v ďalšej časti zodpovedajúcej splátkam splatným v období od 20.09.2011 do 20.11.2011, t. j. vo výške 205,65 eur (3 splátky x 68,55 eur), a to aj napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala pred postúpením pohľadávky, t. j. pred dňom 15.12.2011, avšak omeškanie dlžníka v prípade týchto splátok netrvalo nepretržite viac ako 90 dní (od splátky splatnej dňa 20.09.2011 do dňa postúpenia pohľadávky, t. j. do dňa 15.12.2011 prešlo len 86 dní).

Napokon navrhovateľom nebolo preukázané naplnenie podmienok pre vznik oprávnenia banky bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere aj v zvyšnej časti zodpovedajúcej splátkam splatným v období od 20.02.2011 do 20.08.2011, t. j. vo výške 479,85 eur (8 splátok x 68,55 eur), a to aj napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala viac ako 90

dní pred postúpením pohľadávky (teda dlžník - klient - odporca bol v omeškaní s plnením týchto splátok nepretržite dlhšie ako 90 dní), t. j. pred dňom 15.12.2011, avšak navrhovateľ v konaní nepreukázal, že k tomuto omeškaniu došlo aj napriek písomnej výzve banky podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na výzvu SISp zo dňa 25.09.2008 a túto predložil súdu dôvodiac, že táto výzva by mala byť v danom prípade považovaná za výzvu podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., súd poukazuje na to, že táto výzva sa zjavne nemohla týkať pohľadávky banky na zaplatenie ktorejkoľvek zo splátok splatných v období od 20.02.2011 do 20.03.2017, keďže tieto splátky neboli ku dňu datovania výzvy, t. j. ku dňu 25.09.2008 ešte splatné. Navyše odporca namietal účinné doručenie tejto výzvy jeho osobe, avšak súd vzhľadom na uvedené právne posúdenie v ďalšom nepovažoval za právne významné, či táto výzva bola, alebo nebola odporcovi účinne doručená.

Keďže tak v konaní nebolo preukázané naplnenie uvedených podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia SISp postúpiť žalovanú pohľadávku na navrhovateľa, súd hľadel na dvojstranný právny úkon SISp a navrhovateľa, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky, ako na neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa cit. ust. § 39 OZ. Na základe neplatného právneho úkonu však navrhovateľ nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od odporcu uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

Súd sa v danom prípade tak nestotožnil s výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. prezentovaného navrhovateľom v jeho podaní zo dňa 14.10.2015. Súd má za to, že ust. § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z. z. je v zmysle vyššie uvedeného potrebné vykladať tak, že pod pojmom „peňažný záväzok“ použitým v tomto ustanovení treba mať na mysli peňažný záväzok, ku ktorého splatnosti došlo najmenej 90 dní pred postúpením pohľadávky. K uvedenému záveru možno dospieť aj autentickým výkladom opätovne vychádzajúc z dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu: „V odseku 7 (pozn. teraz ods. 8) sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“. Aj dôvodová správa tak špecifikuje, že musí ísť o nesplácaný dlh, pričom za taký (na rozdiel od argumentácie navrhovateľa) súd považuje len dlh, ktorého splatnosť už nastala (t. j. dlh spočívajúci v už splatných splátkach). K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Košiciach v publikovanom rozsudku spis. zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19.11.2015, v ktorého odôvodnení sa udáva: „Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.“. Obdobne tiež judikoval Krajský súd v Bratislave v uznesení č. k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015, v ktorého odôvodnení sa udáva: „Z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a.s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“.

Na uvedenom závere o neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky nemení nič ani vyššie cit. ust. čl. 19 bod 19.16. VOP, podľa ktorého klient (odporca) výslovne súhlasil s tým, že SISp je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či SISp vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Súd totiž považuje túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ, ktorá je absolútne neplatnou podľa cit. ust. § 53 ods. 4 OZ. Ako už bolo vyššie uvedené na daný záväzkovo-právny vzťah medzi SISp a dlžníkom odporcom založený

predmetnou zmluvou o splátkovom úvere sa bez akýchkoľvek pochybností primerane vzťahovala úprava podľa ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle cit. ust. § 52 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 53 ods. 1 OZ možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku len takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá vyplýva z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžník odporca) nemohol individuálne ovplyvniť a súčasne (kumulatívne) ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd v danom prípade dospel k záveru o naplnení oboch podmienok a deklaroval neplatnosť dotknutej zmluvnej podmienky uvedenej v cit. ust. čl. 19 bod 19.16. VOP ako neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Splnenie prvého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, a to že vyplývala z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžník odporca) nemohol individuálne ovplyvniť nepochybne vyplýva už len zo samotného faktu, že táto zmluvná podmienka bola obsiahnutá vo vopred navrhovateľom predformulovaných VOP, ktoré boli účinné od 01.08.2002 (t. j. ešte pred uzavretím predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 17.04.2007) a ktoré ako neoddeliteľnú súčasť zmluvných podmienok zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 17.04.2007 bol nútený dlžník odporca prijať, ak chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou - SiSp ako veriteľom.

Naplnenie druhého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, t. j. že spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd videl v tom, že jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala už uvedené ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (resp. v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne v tom, že spotrebiteľ (v danom prípade dlžník odporca I.) už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nemu, na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo značne sťažené), zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku, voči banke na tretiu osobu výlučne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností dodávateľa (v tomto prípade banky - SiSp) a spotrebiteľa (v tomto prípade dlžníka odporcu) bez ďalších úvah zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, t. j. o tom, že navrhovateľ nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči odporcovi, a preto návrh navrhovateľa na začatie konania už bez ďalšieho zamietol. Preto sa súd nezaoberal z dôvodu nadbytočnosti ani ďalšou argumentáciou účastníkov v spore, ktorá nesúvisela so súdom posudzovanou platnosťou dotknutej časti spornej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 podľa cit. ust. § 39 OZ v spojení s cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešným účastníkom v konaní bol odporca, keďže súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Odporcovi preto prináleží voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania.

Odporca si uplatnil prostredníctvom právneho zástupcu trovy konania v podaní zo dňa 17.02.2016 spolu vo výške 1.137,20 eur, a to titulom trov právneho zastúpenia. Náhrada trov právneho zastúpenia bola uplatnená za 6 úkonov právnej služby, a to:

1. Prevzatie a príprava zastúpenia na základe plnej moci vo výške 188,97 eur,
2. Podanie odvolania dňa 09.09.2014 vo výške 188,97 eur,
3. Vyjadrenie zo dňa 23.07.2015 vo výške 189,32 eur,
4. Účasť na pojednávaní dňa 20.10.2015 vo výške 189,32 eur,
5. Vyjadrenie zo dňa 08.02.2016 vo výške 189,51 eur,
6. Účasť na pojednávaní dňa 16.02.2016 vo výške 189,51 eur ,

Súd preskúmal odporcom uplatnený nárok z hľadiska jeho súladu s príslušnými ustanoveniami O.s.p. a ustanoveniami vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhl.“) a konštatuje, že tento bol iba čiastočne

uplatnený v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., odporcovi proti navrhovateľovi priznal náhradu trov konania celkom v sume 758,37 eur, a to titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

Náhrada trov konania titulom náhrady trov právneho zastúpenia bola priznaná za tieto úkony právnej služby vrátane náhrady hotových výdavkov:

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia na základe plnej moci podľa ust. § 13a ods. 1 písm. a) vyhl. v nadväznosti na ust. § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 180,93 eur, režijný paušál podľa ust. § 16 ods. 3 vyhl., vo výške 8,04 eur, spolu 188,97 eur;

2. úkon právnej služby: podanie na súd vo veci samej- podanie odvolania dňa 9.9.2014 podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na ust. § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 180,93 eur, režijný paušál podľa ust. § 16 ods. 3 vyhl., vo výške 8,04 eur, spolu 188,97 eur;

3. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 23.7.2015 podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. v nadväznosti na ust. § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 180,93 eur, režijný paušál podľa ust. § 16 ods. 3 vyhl., vo výške 8,39 eur, spolu 189,32 eur;

4. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 16.2.2016 podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. v nadväznosti na ust. § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 180,93 eur, režijný paušál podľa ust. § 16 ods. 3 vyhl., vo výške 8,58 eur, spolu 189,51 eur;

5. náhrada hotových výdavkov právneho zástupcu podľa ust. § 15 písm. a) vyhl. spolu vo výške 1,60 eur bola priznaná titulom nákladov vynaložených v súvislosti s vyhotovením kópií zo spisu dňa 27.08.2014 vo výške 0,90 eur (viď potvrdenie o úhrade na č.l. 62) a dňa 05.09.2014 vo výške 0,70 eur (viď potvrdenie o úhrade na č.l. 71).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd nepriznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia za všetky ním žiadané úkony právnej služby. Súd nepriznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia za 3. úkon právnej služby - písomné vyjadrenie odporcu zo dňa 23.07.2015 a 5. úkon právnej služby - písomné vyjadrenie odporcu zo dňa 08.02.2016, a to z dôvodu neúčelnosti týchto úkonov. Pokiaľ ide o vyjadrenie odporcu zo dňa 23.07.2015 súd konštatuje, že odporca jednak na podanie vyjadrenia nebol zo strany súdu vyzvaný a jednak z obsahu samotného vyjadrenia nevyplýva, že by v ňom odporca uviedol nejakú zásadne novú argumentáciu, resp. skutočnosť, ako by nebol uviedol v podanom odvolaní voči prvému rozsudku súdu vo veci. Pokiaľ ide o vyjadrenie odporcu zo dňa 08.02.2016 súd rovnako konštatuje, že v ňom odporca neuviedol žiadnu zásadnú novú argumentáciu, resp. nové relevantné skutočnosti.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi uvedené trovy konania vo výške vyčíslenej vo výroku tohto rozsudku k rukám jeho právneho zástupcu, a to v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.